

nepřímo třetí a čtvrtý bod resoluce, který doporučoval úplnou svobodu autonomie akciové společnosti, jež má být omezena jen, pokud toho vyžaduje veřejné blaho.

Třetí sjezd právníků československých v Bratislavě 1930 naopak zásadně setrval na systému koncesním. O správě akciové společnosti jedná II. oddíl resoluce, který určuje směrnice pro osobní způsobilost členů představenstva (svéprávné fyzické osoby, většina členů má míti bydliště v tuzemsku, vylučující překážkou jest manželství a příbuzenství se členy dozorčí rady, předepsáno vlastnictví určitého počtu povinných akcií) a navrhuje zostření ručení členů představenstva (pečlivost řádného kupce, solidarita ručení atd.). Doporučuje obligatorní dozorčí radu a pro její členy obdobné podmínky způsobilosti jako pro členy představenstva. Nemá-li dozorčí rada ve svém středu znalce, jest povinna pověřiti účetním zkoumáním odborného revisora, čímž se zároveň může zprostiti ručení za účetní zkoumání. Valné hromady týká se doporučení zákazu akcií s pluralitním hlasovacím právem.

Poměry akciových společností provozujících obchody bankovní a peněžní byly upraveny bankovním zákonem (č. 54/1932), který namnoze zasáhl hluboce do organizace akciových společností.

P R A K T I C K É P Ř Í P A D Y.

Jméno (příjmení) soukromého žalobce, uvedené následkem přepsání nesprávně ve stíhacím návrhu (v obžalobě), lze prostě opravit po rozumu § 270, posl. odst. tr. ř., je-li jinak nepochybné, že onen návrh (obžaloba) byly skutečně podány osobou jako soukromý obžalobce vystupující.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmáteční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního jakožto soudu kmetského v Praze ze dne 17. května 1932, jímž byl uznán vinným přestupkem podle § 6 tisk. nov.:

Z m a t e č n í s t í ž n o s t s e z a m í t á.

K o d v o l á n í s e n e p ř i h l í ž í.

D ů v o d y: Zmateční stížnost dovolává se číselně důvodů zmátečnosti č. 4, 5, 9 a), b), c) § 281 tr. ř.

S hlediska zmatek č. 4, 5 a 9 b) a c) cit. § vystupuje proti tomu, že nalézací soud připustil opravu jména soukromého žalobce v době, kdy jeho žalobní právo bylo promlčeno subjektivně i objektivně.

Je správně, že jak na stíhacím návrhu z 19. prosince 1930, tak i na spise obžalovacím z 22. září 1931, je vedle žalujícího stavebního a úsporného družstva »Lidový dům v D.«, uveden jako soukromý žalobce Josef Bestahovský, člen představenstva tohoto družstva, a že teprve písemným podáním, došlým k soudu dne 29. prosince 1931, oznámil právní zástupce soukromých žalobců, že jak v trestním oznámení, tak i v obžalovacím spise uvedeno jest jméno soukromého žalobce následkem přepsání nesprávně, totiž Josef Bestahovský místo Josef Bezděkovský.

Obhájce obžalovaného vzepřel se při druhém hlavním přelíčení proti opravě jména tohoto soukromého žalobce, namítaje ohledně něho promlčení jak po stránce objektivní, tak i subjektivní z toho důvodu, že v době lhůty k podání trestního oznámení i v 3měsíční době pro obeslání obžalovaného soudem nebylo tu osoby k obžalobě oprávněné a že oprava jména stala se teprve 29. prosince 1931, ba že zástupce soukromých žalobců neopravil trestní oznámení a obžalobu ani při prvním hlavním přelíčení, konaném 19. prosince 1931.

Stížnost neobstojí.

Vychází ze spisů, že ke stíhacímu návrhu byla připojena plná moc, ve které pro tuto trestní věc zmocňuje Dr. Adolfa H-u k zastupování Josef Bezděkovský v D. č. 104 jako člen představenstva zmíněného družstva a nikoliv Josef Bestahovský. Ze spisů je dále patrné, že obsílku k prvnímu i druhému smírnému jednání, jakož i obsílku k prvnímu hlavnímu přelíčení, ačkoli byly adresovány na Josefa Bestahovského, přijal a podepsal Josef Bezděkovský.

Nalézací soud konaným šetřením zjistil dále, že členem představenstva družstva »Lidový dům v D.« jest Josef Bezděkovský a nikoli Josef Bestahovský a že v D. č. p. 104 bydlí jen Josef Bezděkovský a že Josef Bestahovský v obci D. není hlášen a není tam znám.

Z toho všeho je nepochybně, že jak stíhací návrh, tak i obžalovací spis byly podány Josefem Bezděkovským, pokud se týče v jeho jménu jeho právním zástupcem k tomu plnou mocí oprávněným, že tudíž soukromým žalobcem je jedna a táž osoba, to jest v plné moci uvedený a podepsaný člen představenstva zmíněného družstva, bydlící v D. č. 104, jímž podle výsledků konaného šetření jest pouze Josef Bezděkovský. Nejde tudíž o žádnou změnu v osobě soukromého žalobce, poněvadž žalobcem jest po celou dobu trestního řízení nesporně jedna a táž osoba. Vyslovil-li a zjistil-li proto nalézací soud, že soukromým žalobcem již od zahájení trestního řízení byl Josef Bezděkovský, zvláště když jest vyloučena jakákoliv možnost, že trestní oznámení nebo žalobu mohla podati jiná osoba jménem Bestahovský, nepochybil a dlužno souhlasiti s jeho sta-

noviskem, že jde pouze o přepsání, přivoděné nejasným záznamem jména soukromého žalobce nebo podobným způsobem. Jde vpravdě o pouhou chybu ve psaní, tedy o formální závadu obdobného rázu, jaké má na mysli poslední odstavec § 270 tr. ř. a postupoval nalézací soud bezvadně, když připustil jednoduchou opravu ve jméně (příjmení) soukromého žalobce.

Jde-li podle toho o pouhou chybu psací, pak s hlediska tohoto nepřichází vůbec v úvahu otázka co do aktivní legitimace soukromého žalobce Josefa Bezděkovského a není tu také naprosto žádného věcného podkladu pro dovolávání se ať formálních ať hmotně právních důvodů zmatečnosti nehledě k tomu, že pokud jde o posléze uvedené zmatky, nebylo by lze tyto považovati za dolíčené po zákonu; neboť zmateční stížnost při jich provádění opouští vůbec formálně bezvadná a tudíž závazná zjištění rozsudková, budující na skutkových předpokladech, jež v oněch zjištěních nemají opory, ba jim se přičí.

R o z h o d n u t í n e j v. s o u d u z e d n e 21. č e r v n a 1933.
Z m I 579/32. Dr. B.

Účelem zmateční stížnosti na záštitu zákona jako mimořádného opravného prostředku podle tendence zákonodárce je, aby zpravidla jen v případech důležitého významu právního, dotýkajících se jednotnosti judikatury v celé oblasti státu, pro niž zákon platí, vyvoláno bylo zásadní rozhodnutí nejvyššího soudního tribunálu; kdy netřeba učiniti opatření podle poslední věty § 292 tr. ř.?

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací po veřejném líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona, pokud v trestní věci proti Františku S-ovi pro přestupek podle § 431 tr. z. nebyl obeslán obhájce k odvolacímu přelíčení, jež se konalo před krajským soudem v T. jako soudem odvolacím, a obviněný pak byl rozsudkem odvolacího soudu v T. ze dne 5. ledna 1933 uznán vinným přestupkem podle § 431 tr. z. a odsouzen k peněžité pokutě 50 Kč, v případě nedobytnosti do vězení na 24 hodin a k náhradě útrat právního zastoupení soukromému účastníku Jaroslavu J-ovi, takto právem:

Zmateční stížnosti na záštitu zákona se vyhovuje potud, že se uznává právem, že neobesláním obhájce k odvolacímu přelíčení, jež se konalo před krajským soudem v T. jako soudem odvolacím v trestní věci proti Františku S-ovi pro přestupek podle § 431 tr. z., byl porušen zákon v ustanovení posledního odstavce § 471 tr. ř.

Naproti tomu se zamítá zmateční stížnost na záštitu zákona, pokud navrhuje, aby rozsudek soudu odvolacího ze dne 5. ledna 1933, při tomto odvolacím přelíčení vyneseny byl zrušen a věc vrácena odvolacímu soudu, aby o odvolání obžalovaného znovu jednal a rozhodl.

D ů v o d y: Dne 16. ledna 1932 asi o 8 hodině jel obviněný František S., majitel autodopravy v P.-B., svým autem po státní